

PROMO

Ljubav je plava
Fabrizio Bonifacio

Šest stranaca je oteto i zaključano u sobi. Svaki ima svoje snove, tajne, a možda i razlog što je postao žrtva. Ubojica je manijak koji se voli kladiti u svoj život sa žrtvama. Koji će tamo provesti beskrajne sate kako bi saznali tko će preživjeti. „Ljubav je plava“ je kratak LARP koja zahtijeva vrlo intenzivno uživanje u lika i budi potencijalno jake emocije. To je psihološki triller sa nekoliko kratkih i jasnih pravila u kojem nema interakcije sa game master-om. Uz to, budite sigurni da će većina likova umrijeti.

Autor scenarija je Fabrizio Bonifacio. Igra traje točno jedan sat, uz nešto prethodnog uvoda i sudjeluje 6 igrača.

INSTRUKCIJE

Za igru „Ljubav je plava“, uz klasične krivnje dodajte još i svoje, ako za to imate potrebu.

Igra zahtijeva 6 igrača i organizatora, pripremljenu sobu (ili vrlo svjetlu ili pak zatamnjenu i klaustrofobičnu i 6 mjesta za igrače poredanih u krug.

Također ćete trebati CD ili MP3 sa zvučnicima.

Ostale korisne stvari su pištolj i pet metaka, kao objekti za igru.

Isto tako, treba pripremiti blokove listova (5 lista po bloku), ostaviti prvi list prazan, a na sve iduće napisati nizove brojeva kako slijedi:

Nizovi:

1 : 2,5,4,6

2: 4,3,6,2

3: 6,1,2,4

4 : 1,4,5,3

5: 3,6,1,5

6 : 5,2,3,1

Na poleđini bloka zabilježite redni broj.

Brojevi na bloku će odlučiti tko će umrijeti od udarca. Kada snimljeni glas kaže da igrač mora biti barem broj N, svaki igrač otrgne list sa bloka. Igrači koji imaju manji broj od onog koji kaže glas, neće umrijeti, a inače će to biti onaj sa najvećim brojem na pakiranju.

Kao što možete vidjeti, igrač sa blokom rednog broja 6 nikad neće umrijeti, on je ubojica.

Igru objasnite igračima u svim detaljima, ništa nemojte propustiti.

Nakon toga dodijelite svakom igraču character sheet, najbolje tako da se izvlače. Igrači trebaju imati vremena pročitati ga do stvarnog početka igre. Prije nego što igra počne, igrači trebaju pročitati pitanja na sheetu, razmisliti nad njima i prilagoditi svoj lik tome. Na pitanja se mora odgovoriti u pisanom obliku i obavezno.

Svakom igraču dodijelite blok i ne zaboravite ga pogledati! (dok ga igrači ne smiju gledati?)

Sad je vrijeme da svakog igrača pozovete na stranu. Ako igrač ima blok 6, dajte mu dodatno vrijeme. Ako igrač ima neki od preostalih blokova, bit će žrtva.

Tijekom poziva jednom igraču dajte pištolj (ali ne ubojici), a ostalima metke. Ostale igrače držite i više vremena tako da ostali ne posumnjaju u to tko je ubojica prema vremenu odsutnosti. Kad se igrači vrate među ostale, trebaju šutjeti o svemu što ste pričali, a ne razmjenjivati mišljenja.

Kad ste gotovi sa pripremanjima, recite da je igra započela i da neće biti pauza u slijedećih sat vremena, te će igrači biti sasvim angažirani.

Dostupan sam za objašnjenje eventualnih nejasnoća Dobru igru,/f.

PRAVILA

“Ljubav je plava” je kratak LARP bez aktivne intervencije game mastera a cilj mu je stvaranje emocionalno snažnog doživljaja.

Igra se odvija u zatvorenoj prostoriji u kojoj igrači moraju sjediti u krugu na podu.

Igra se odvija u četiri faze:

- Uvod – organizator igre objašnjava igračima strukturu igre i njezina pravila, objašnjava pravila i razjašnjava nedoumice.
- Uranjanje u lika – u drugoj fazi koja traje oko 20-30 minuta svaki igrač ima kratak privatni Interview s organizatorom. Igrač dobiva opis lika i sve ostale dodatne informacije. Ostale informacije će igrač dobiti u igri, međutim, sve nedoumice treba riješiti prije igre, budući da više neće biti interakcije sa game-master-om. U sobi će igrači sjediti u jednom položaju i neće se micati za vrijeme trajanja igre. U ovom trenutku igrač treba čitati o svom liku i psihički izgraditi svoj lik
- Igra – prije stvarne igre, organizator će maknuti sve listove. Mole se igrači da isključe telefon i uklone satove (jer ih ne bi trebalo konzultirati tijekom igre). Stvarno trajanje igre je 60 minuta.
- Debriefing – nakon igre može se organizirati opuštajuće vrijeme i pričati o događaju koji se upravo odigrao.

Character sheet

Svaki igrač će dobiti opis lika kojeg će igrati u igri.

Informacije sadržane na tim opisima su namjerno nejasne, igra je vrlo brza i neprekidna, i nema se vremena za pamtititi složene informacije, koje se također ne mogu naći ni na opisima likova
Sheet sadrži:

Ime lika – to je pravo ime, ali drugi igrači to ne znaju

Bio – kratak opis lika. Sve što je napisano smatra se činjenicama.

Upitnik – niz pitanja vezanih uz osobnost i karakter koji se igra. Na njih morate odgovoriti mentalno da bi se više razlikovali.

Game situation

Igrači su oteti i nakon neodređenog vremena bude se u sobi sa bijelim pločicama. To može biti javno kupalište, laboratorij, mrvačnica, oni nemaju pojma o tome.

Igrači sjede na podu uz zidove, ograničeni su kretanjem lancima na svojim zapešćima.

Soba je pusta, mogu se vidjeti neki svjetleći paneli iznad svakog lika (kao što su npr. Svijetla koja služe da bi pozivale ljude u redovima na šalterima). U kutu stropa je instaliran zvučnik koji otmičar koristi da bi komunicirao sa otetima. Dakle, otmičar komunicira sa likovima putem zvučnika

Pravila

Sesion mora biti odigran bez prekida, game master ne može intervenirati i ne može biti pauze (osim zbog očitih osobnih problema).,,

Događaji u igri će se događati automatski i ne mogu se ponavljati niti promijeniti. Svaka sumnja koja se može pojaviti kod igrača mora biti riješena bazirano na informacijama koje je dobio prije igre. Ako ne znate kako odlučiti nešto, odgovor je ne. Likovi su zavezani za zid tako da je kretanja vrlo ograničeno:

- Ne možete ustati
- Ne možete leći
- Jedini mogući kontakt sa drugim igračima je dohvata ruke sa igračima neposredno desno ili lijevo.
- Jedina moguća fizička interakcija među likovima je razmjena objekata.

Pokušaji bijega i petljanja

- Svaki pokušaj bijega je neuspješan
- Ne može se osloboditi iz lanaca bez obzira koji način ili sredstva koristili (napomena: to su informacije za igrače, ne likove)
- Nije moguće da se umiješa bilo koji objekt sa scene ili da se dadne od strane organizatora (svaki takav pokušaj je također neuspješan)

Objekti

Likovi su odjeveni u jednostavnu odjeću (npr. Ona koja se koristi u operacijskoj sali), i posjeduju samo objekte koje su dobili od organizatora.

Smrt

Tijekom igre neki likovi će umrijeti.

U slučaju smrti lik igrača mora:

- Simulirati smrt
- Ostati nepokretan do kraja igre. Ne pitajte me za tijelo, možda je dovoljno da se pomakne malo iz kruga, ili može mirno sjediti u drugom dijelu sobe. U svakom slučaju, ostali igrači moraju osjetiti prisutnost leša. Objekti igrača koji je umro mogu biti uzeti od strane igrača lijevo ili desno (čiji lik mora biti živ).
- Igrač može pokupiti objekte mrtvog igrača ako su stavljeni blizu njega

Perverzna igra

Zarobljivač je serijski ubojica koji se voli kladiti u živote ljudi.

Svako malo on otima neke ljude i zatvara ih u sobi dajući im sat vremena da odluče tko će preživjeti.

U nepravilnim intervalima, ubojica objavljuje koliko će ljudi ostati živi, svjetleći display iznad živih likova će prikazati broj. Osoba sa najvećim brojem će umrijeti od električnog šoka kroz lance. Postoji način kako da se ta smrt spriječi. Tako da igrači prije ubiju nekog.

Npr.

LOVE IS BLUE

Tibor Bišćan

Ti si muškarac u najboljim godinama, zdrav i imaš dobar posao. Stolar si i stvorio si malu građevinsku tvrtku sa svojim mlađim bratom Zvonimirom, ne možete se požaliti na posao i živite udoban život.

Vi ste u braku s Mijom Bogdanov, vaša dugogodišnja djevojka još od srednje škole. Živate u vili u rezidencijalnom području, imate psa kojeg ste nazvali Točkica.

Imate snažan i sretan brak, iako niste blagoslovljeni sa djecom, što vam njezini često spočitavaju.

Tvoj život je miran i spokojan, posao - kuća, sve do jučer.

Možda jučer.

Zadnji što se sjećaš je poslijepodne, možda jučer poslijepodne, sa svojom suprugom u velikom trgovačkom centru izvan grada. Htjeli ste iskoristiti rasprodaju i otišli ste kupiti nešto odjeće za svoju ženu.

Otišli ste na večeru i rano u krevet. Tijekom noći, moralo se dogoditi tijekom noći. Nejasno se sjećaš buđenja nekoliko puta, bili ste u svojoj kući i zatim ste bili zavezani u krevetu, možda čak i neka nosila.

Budiš se, jak miris sredstva za dezinfekciju udari ti u glavu.

Vi ste u osvijetljenoj sobi, zaslepljujuće bijelo osvijetljenoj sobi. Smeta ti svjetlo i glava ti je pognuta, ugledaš pod od bijelih pločica

Zglobovi su ti povezani lancima, ne možeš se ustati.

Ali gdje si, pobogu!

Podigneš glavu i oči ti se susretnu s tvojom suprugom ...

- Što najviše cijeniš kod drugih ljudi?
 - Što ti najviše smeta kod drugih ljudi?
 - Čega se najviše bojiš?
 - Koji je tvoj najveći san?
 - Nedavno si otkrio da si sterilan, rekao si bratu ali ne i supruzi. Zašto?
 - Koja je tvoja najveća greška? Je li se odrazila na vaš zajednički život?
 - Kako zamišljaš budućnost sa svojom ženom?
 - Jesi li ikad prevario svoju suprugu, obzirom na mnoge prilike koje su ti se nudile. Zašto?
- Misliš li da si pogriješio?

LOVE IS BLUE

Mia Bogdanov

Tvoj život je dosadan, uvijek je bio i vjerojatno će biti i dalje. Ne znaš to pouzdano. Još od srednje škole bila si tip djevojke o kojoj se brine, štiti i drži pod staklenim zvonom. Kad si upoznala Tibora još ste bili vrlo mladi i svi, prvi tvoji roditelji su rekli da ste savršen par i da ćete biti zajedno cijeli život.

I tako ste se vjenčali i naselili u vili na brdima, sa vrtom gdje se organiziraju roštiljade sa prijateljima.

Tvoj suprug, zajedno sa svojim bratom, je stolar i zarađuje dovoljno da si možeš priuštiti biti kućanica. Dosadan život raspodijeljen između kućanskih poslova i šetanja sa vašim psom Točkom. Nemate djece, unatoč inzistiranju tvojih roditelja, nikad se baš i nisi uklapala u sve to.

Tvoj suprug Tibor je uvjeren kako je vaš brak savršen, ali nije. Mnogo toga ti smeta i osjećaš se zarobljenom, ali nastavljaš iz dana u dan kao da se ništa nije dogodilo.

I tako je tvoj život dosadan, između kuće i šetnje, i poneke kave kod susjeda. sve do jučer, ili do prije tjedan dana, mjesec ili godinu. Ne bi znala procjeniti.

Zadnje što se sjećaš je poslijepodne sa svojim suprugom u velikom trgovačkom centru izvan grada gdje ste htjeli kupiti nešto odjeće za tebe, i tvom suprugu se svidjelo.

Onda večera na brzaka i rano u krevet. Tijekom noći, moralo se dogoditi tijekom noći.

Nejasno se sjećaš buđenja nekoliko puta, bili ste u svojoj kući i zatim ste bili zavezani u krevetu, možda čak i neka nosila.

Budiš se, izgleda kao kupatilo. Javno kupatilo. Oči ti se bore sa svjetlom, blještavim, zasljepljujućim svjetlom. Bole te zglobovi, vezana si lancima za zid i ne možeš se pomaknuti. Napokon progledaš, pogledaš okolo i vidiš još ljudi, pogled ti se susretne sa suprugom.

- Što najviše cijeniš kod drugih ljudi?
- Što ti najviše smeta kod drugih ljudi?
- Čega se najviše bojiš?
- Koji je tvoj najveći san?
- Prevarila si supruga sa njegovim bratom Zvonimirom? Kada i u kojim prigodom se to dogodilo prvi put? Što te je privuklo njegovom bratu?
- Otkrila si da si trudna, ali to prešućuješ svom suprugu. Zašto??
- Veza sa suprugom je vrlo krhka ali on to izgleda uopće ne primjećuje. Što vas je otuđilo, ako ste ikad bili bliski?
- Što još uvijek osjećaš prema suprugu?

LOVE IS BLUE

Tomislav Gradelj / Jelena Gradelj

Rođen/a si sa povlasticama, u jednoj od najbogatijih gradskih obitelji. Otac ti je istaknuti političar. Život ti se smiješi: seks, auti, putovanja, najbolje škole i sada karijera u brokerskoj firmi, zahvaljujući tvom ocu.

Navikao/la si dobiti sve što poželiš, ako ti išta treba uopće.

U poslovnom svijetu, poštovan/a si zbog profesionalizma, što je potpuna suprotnost privatnom životu.

Najveći nedostatak tvog života je samoubojstvo tvoje majke.

Sad se budiš i zadnje čega se sjećaš je vožnja od BMW-ovog zastupnika pored trgovačkog centra, bio je već mrak kada si došao/la kući. Zadnji kadar koji možeš izoštriti je zaključavanje auta daljinskim. I dalje ništa.

Sad si izgleda u kupatilu. Bezveznom kupatilu.

Oči ti se pokušavaju naviknuti na svjetlo, bijelo i zaslijepljujuće. Dodiruješ ledene pločice.

Bole te zglobovi, zavezani su lancem za zid i ne možeš se pomaknuti.

Shvataš da tu ima još ljudi.

- Što najviše cijeniš kod drugih ljudi?
- Što ti najviše smeta kod drugih ljudi?
- Čega se najviše bojiš?
- Koji je tvoj najveći san?
- Prije nekoliko godina, pregazio/la si djevojku. Tvoj otac je urgirao da se cijela stvar zataška, ali ti ne zaboravljaš. U kojem je stanju ona? Kako se ti osjećaš oko svega toga?
- Redovno konzumiraš droge. Koje? Zašto?
- Što misliš, tko je kriv za majčinu smrt? Što osjećaš prema njoj?
- Što zaista osjećaš prema ocu?

LOVE IS BLUE

fra Sebastijan Lončar

Svoj život si posvetio Bogu. U sjemenište si otišao vrlo mlad, na inzistiranje svoje obitelji. Tvoju sudbinu su odredili drugi. Ili radije ju je Bog odredio, kad malo bolje promisliš. Tvoj put vjere nije baš uvijek bio jednostavan. Mnogo puta si se zapitao o svom pozivu.

Ali onda si se pronašao.

Posvetit ćeš se dušom i tijelom pomaganju djeci sa teškim djetinjstvom, djeci koja su na neki način odbačena u izolaciju. Djeci siromašnih ljudi ili kriminalaca.

Pružila ti se prilika otvoriti centar za njih i omogućiti im da se bave raznim aktivnostima. Neki dan si otišao u veliki trgovački centar u predgrađu da bi kupio uredski materijal jer je bila velika rasprodaja.

Dogodila se čudna situacija, bio si na parkingu i pakirao stvari u kamionet, kada ti je netko prišao. Nisi stigao vidjeti lice, jer si izgubio svjest.

Budiš se, jak miris sredstva za dezinfekciju udari ti u glavu.

Ti si u osvjetljenoj soba, zasljepljujuće bijeloj sobi. Zbog svijetlo glava ti je pognuta, ugledaš pod od bijelih pločica.

Zavezani su ti zglobovi i ne možeš se ustati.

Tako ti Bog pomogao, gdje si ti to?

- Što najviše cijeniš kod drugih ljudi?
- Što ti najviše smeta kod drugih ljudi?
- Čega se najviše bojiš?
- Koji je tvoj najveći san?
- Zašto si pronašao svrhu u pomaganju nesretnoj djeci? Razmisli da bude validan razlog?
- Koliko je jaka tvoja vjera? Dvoumiš li oko svog poziva?
- Što osjećaš prema svojim roditeljima i okolini zbog koje si morao prisegnuti?
- Što te je vodilo ka bivanju svećenik? Za čim najviše žališ?

LOVE IS BLUE

Slaven Ivić

Tvoj život je osrednji. Uvijek si bio osrednji i nitko iz tvoje okoline nije mislio da ćeš išta postići.

Tvoja mama kad si bio mali i dobivao loše ocjene u školi

Tvoja mama kad si dobio prvi otkaz.

Tvoja mama kad si joj predstavio svoju djevojku, prije nego je pobjegla iz grada.

I onda tvoja supruga kad si prihvatio posao u fast-food-u.

Sad su sve pod zemljom, hrana za crve i ti živiš sam.

Živiš jedan anonimn život, prodaješ Biblije po kućama, suočavajući se sa neznancima, ometajući ih na par minuta prije nego što ti ponude tisuće bizarnih izgovora.

Živiš u potkrovlju, koje jedva plaćaš, u zgradi punoj žohara. Imaš elegantno odijelo koje koristiš za posao, pogrebnik je rekao da nije ni za čovjeka pokopati u tome.

Neki dan, na povratku sa redovnog hodanja od vrata do vrata, kao i inače, svratio si na hamburger u trgovački centar. Onda si otišao kući. Nakon nekoliko minuta neko je pokucao na vrata i tada mrak, najcrnji mrak.

Sad si izgleda u kupatilu. Javnom kupatilu. Miris sredstva za čišćenje, poput ustajalog mirisa u njegovoj kući.

Oči se pokušavaju naviknuti na svjetlo, bijelo i zasjajajuće. Kožom dodiruješ hladne pločice Nisi sam.

Zglobovi te bole, zavezani su lancem za zid i ne možeš se pomaknuti.

A taman si mislio da ti život ne može biti gori.

- Što najviše cijeniš kod drugih ljudi?
- Što ti najviše smeta kod drugih ljudi?
- Čega se najviše bojiš?
- Koji je tvoj najveći san?
- Jesi li ikad pomišljao da samo nestaneš? Kako? Jesi li pokušao?
- Jesi li odgovoran za majkinu smrt? Sviđa li ti se to?
- Jesi li odgovoran za supruginu smrt? Sviđa li ti se to?
- Kakvo je tvoje mišljenje o osobama koje nose manje na duši? Kako reagiraš na njih?

LOVE IS BLUE

Robert Sedmak / Anđela Sedmak

Imaš dobar posao sa mogućnošću napredovanja. Lijepu obitelj sa djecom. Kuću u predgrađu.

Tih život i moguće mirnu budućnost. Do lijepe starosti. Umjesto toga, svijet se sručio na tebe. Sve je počelo sa povremenom boli u leđima „ništa zabrinjavajuće“ rekao je doktor. Ali bivalo je sve učestalije i sve više je boljelo.

Otišao si po nalaze. Jučer, prije 2 dana, tjedan dana? Ne sjećaš se. Sjećaš se kako si izašao sa nalazima, ušao u auto i bacio nalaze na sjedište. I vozio se satima u nekom pravcu, dok nisi stigao do šoping centra, gdje si se pogubio u masi ljudi

A onda rupa, ničeg se ne sjećaš.

Budiš se. Pomisliš da je javno kupatilo. Možda u nekom trgovačkom centru.

Bole te leđa, a oči se pokušavaju naviknuti na svjetlo, bijelo i zaslijepljujuće.

Osjećaš da dotičeš hladne pločice.

Bole te zglobovi, zavezani su za zid i ne možeš se pomaknuti.

Čuješ teško disanje pored sebe.

- Što najviše cijeniš kod drugih ljudi?
- Što ti najviše smeta kod drugih ljudi?
- Čega se najviše bojiš?
- Koji je tvoj najveći san?
- Kakvi su rezultati tvojih pretraga? Od čega boluješ? Koliko vremena ti je ostalo?
- Kako se osjećaš razmišljajući o budućnosti?
- Što bi dao za svoje ozdravljenje?
- Kako se postavljaš prema zdravima?